

יום ראשון, א' בטבת תשפ"ה

21 בדצמבר 2025

נאומו של ראש אגף התכנון היוצא, אלוף אייל הראל

הרמטכ"ל, רב-אלוף אייל זמיר,
עמיתיי בפורום המטה הכללי,
מפקדות ומפקדים,
מנכ"לים מהתעשיות,
מנהלים ממשרד הביטחון,
חבריי,
משפחת זילברמן ומשפחתי שלי,

בתום שנתיים וחצי – בעיצומה של מערכה מורכבת, רב-זירתית חסרת תקדים – אני מסיים את תפקידי בתחושת תודה עמוקה והוקרה על הזכות שנפלה בחלקי: להוביל את אגף התכנון בתקופה כל כך משמעותית וגורלית לביטחון מדינת ישראל.

שבע שנים באגף התכנון – כרמ"ח, כרח"ט וכראש האגף – ובליבי, לפני הכול, הערכה עמוקה לנכס האסטרטגי החשוב ביותר של צה"ל: האנשים. משרתות ומשרתי הקבע – שהם עמוד השדרה של הצבא, ובעת הזאת – גם חומת המגן שלו. בימים בהם תנאיהם ועתידם שבים ועולים לסדר היום הציבורי, חשוב לי לומר באופן חד וברור: שימור, טיפוח והוקרתם של משרתי הקבע, אינם סוגיה ניהולית – אלא אינטרס לאומי ביטחוני מהמעלה הראשונה. ובעת מלחמה – מדובר בחוסן לאומי. פשוטו כמשמעו.

למול אל אלה המבקשים להשמיד את מדינת ישראל, ובראשם משטר האייתולות באיראן, ואל מול מציאות של מערכה רב-זירתית, מתמשכת ודינמית – הוביל אגף התכנון את אסטרטגית צה"ל, טיפח וגיבש שותפויות בין לאומיות ודיפלומטיה צבאית ופעל לבניין כוחו של צה"ל וביצורו. אנשי האגף לקחו חלק מרכזי בהשגת יעדי המלחמה בכלל הזירות – ובהם מאמצים גדולים להשבת חטופינו הביתה.

אנשי אגף התכנון לא עסקו רק בשאלה כיצד נלחמים – אלא כיצד מדינה במלחמה ממשיכה לייצר עוצמה, לשמר חופש פעולה, ולהפוך מאמץ צבאי מתמשך להישג אסטרטגי כולל. עוד נדרש להשקעה ומוכנות להמשיך לפעול כנגד אויבנו בכל זירה! למנוע איומים בהתהוותם - אנחנו נחושים להסיר את האיומים ולא נרתע.

בימים אלה מסיימת את תפקידה תחת אגף התכנון מנהלת השיקום האזרחי- ביטחוני ביישובי הנגב המערבי ובגבול הצפון. אני גאה בכם ובפועלכם.

לצד החלטתו של הרמטכ"ל לאחד מחדש את אגף התכנון והאסטרטגיה, ניתן לומר בסיפוק: האגף המאוחד מעורב בכלל תחומי העשייה בצה"ל – עמוק יותר, רחב יותר, ומשפיע יותר משהיה בעבר.

שיתוף הפעולה המקצועי, הרציף והפתוח עם משרד הביטחון, ועם חברי ראשי האגפים – היה אבן יסוד ביכולתנו לממש את ייעודנו. תודה לכם על שותפות שנשענה תמיד על יחסי עבודה טובים והבנת גודל השעה. למנכ"לי התעשיות הביטחוניות, בארץ ובחו"ל – תרומתכם להישגי המערכה חורגת הרבה מעבר למה שנראה לעין, והיא חלק בלתי נפרד מהיכולת של ישראל לעמוד ולהכריע.

תודה לרח"טים שעבדו עמי (גז, דרור, שגיא, בני, אדלר, פניני) ולשורת הרמ"חים היקרים והחשובים ותודה לרל"שיות ולעוזרות שלי (יהב, תהל, חן ואלה).

תודה לסגן הרמטכ"ל, אלוף תמיר ידעי, על שותפות איתנה וחברות. תודה לרמטכ"ל הקודם, הרצי הלוי – שבחר בי לתפקיד ועל הדרך המשותפת. תודה על שהובלת את צה"ל בימים קשים והוצאת אותנו מהבור העמוק אליו נקלענו.

תודה לך, הרמטכ"ל, רב-אלוף אייל זמיר, על האמון, הגיבוי, הניווט, ההקרבה וקבלת ההחלטות האמיצה. תחת פיקודך שינינו את המזרח התיכון - לא פחות.

לחברי הדי, המקבל היום את מקל השליחים – אתה המפקד הנכון בזמן הנכון, בטוח בהצלחתך.

תודה אחרונה למשפחתי האהובה, לכן - יעל, נועה, רוני, מיקה. על אהבה, סבלנות ותמיכה שאין להן תחליף. אני יודע שאזדקק לזה בהמשך.

ליבנו עם המשפחות השכולות, מאחל החלמה מלאה לפצועים בגוף ובנפש ומייחל לחזרתו של החטוף החלל האחרון רן גאילי.

תודה לכולכם.